

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2023/5320

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
AMSTERDAM

Beslissing in raadkamer van 18 augustus 2023 op de klacht van:

A,

wonende in B,
klager,
tegen

C,

verzekeringsarts,
werkzaam in D,
verweerder, hierna ook: de verzekeringsarts,
gemachtigde: mr. R.J. Ruiten, werkzaam in Maastricht.

1. Waar gaat de zaak over?

1.1 Klager is voormalig militair. Hij is vanwege een dienst gerelateerde PTSS per 14 december 2004 voor 30% invalide bevonden in de zin van de Militaire Pensioenwet- en regelgeving. Verweerder is werkzaam als verzekeringsarts bij het E. Deze artsen wordt advies gevraagd bij vragen zoals of een bepaald gezondheidsprobleem een gevolg is van de werkzaamheden in dienstbetrekking en in hoeverre daarbij sprake is van invaliditeit in de zin van de Militaire Pensioenwet- en regelgeving. Op 29 april 2021 heeft klager een verzoek om een medische (her)keuring ingediend in verband met gebitsletsel en toegenomen gewicht. Hij is daarop gezien door de verzekeringsarts op 27 januari 2022. Klager heeft een klacht over de wijze waarop de verzekeringsarts hem die dag te woord heeft gestaan. De verzekeringsarts voert verweer.

Het college komt tot het oordeel dat de klacht kennelijk ongegrond is. 'Kennelijk' betekent dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hierna licht het college toe hoe het tot deze beslissing is gekomen.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

2.2 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

3. De klacht en de reactie van de verzekeringsarts

3.1 Klager verwijt de verzekeringsarts dat hij tijdens het gesprek op 27 januari 2022 in het kader van de herkeuring van klager, denigrerende opmerkingen heeft gemaakt over de behandelaar van klager en krenkende uitlatingen heeft gedaan tegen klager

en zijn meegekomen zoon.

3.2 De verzekeringsarts voert verweer en heeft het college verzocht de klager in zijn klacht (deels) niet-ontvankelijk te verklaren en/of de klacht ongegrond te verklaren.

3.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

4. De overwegingen van het college

Ontvankelijkheid

4.1 De verzekeringsarts is van opvatting dat klager niet ontvankelijk is in zijn klacht voor zover die gaat over vermeende opmerkingen van de verzekeringsarts over de behandelaar van klager.

4.2 Het college vat de klacht op als een klacht over de houding van de verzekeringsarts in het algemeen tijdens het gesprek op 27 januari 2022. Het college maakt daarbij geen onderscheid in de verschillende opmerkingen die de verzekeringsarts volgens klager zou hebben gemaakt. Dat betekent dat het college van oordeel is dat klager ontvankelijk is en dat de klacht hieronder inhoudelijk wordt besproken.

Inhoudelijk

4.3 Klager heeft verklaard dat hij de wijze waarop de verzekeringsarts vragen stelde en de (aard van de) opmerkingen die hij maakte, als kwetsend heeft ervaren. Zo zou de verzekeringsarts denigrerende opmerkingen hebben gemaakt over de psychotherapeutische behandelaar van klager. Hieronder begrepen de opmerking dat deze behandelaar niet over de deskundigheid beschikt om te oordelen over een verband tussen de obesitasklachten en de PTSS-klachten van klager. Ook heeft de verzekeringsarts zich volgens klager spottend uitgelaten tegenover klager. Een voorbeeld dat klager geeft, is dat vanwege zijn weigering om op de weegschaal te gaan staan de verzekeringsarts aan de meegekomen zoon van klager diens lengte en gewicht vroeg en hij daar het gewicht van klager aan relateerde.

4.4 De verzekeringsarts heeft de verwijten gemotiveerd weerspoken. Hij betwist dat hij zich denigrerend, spottend of anderszins negatief heeft uitgelaten over de behandelaar van klager en/of over klager zelf. De verzekeringsarts heeft bevestigd dat hij de zoon van klager heeft gevraagd naar zijn leeftijd, lengte en gewicht. Deze vraag heeft hij gesteld in het kader van de familieanamnese. Tijdens het mondeling vooronderzoek heeft de verzekeringsarts verklaard dat het absoluut niet zijn bedoeling is geweest om klager te kwetsen. De verzekeringsarts had ook tijdens en na het gesprek niet het gevoel dat het gesprek moeizaam verliep.

4.5 Of iemand overgewicht ontwikkelt, is vaak een samenspel van onder meer enerzijds de genetisch aanleg en anderzijds omgevings- en leefstijlfactoren. Het college begrijpt dan ook dat de verzekeringsarts, nu het niet mogelijk bleek om het gewicht van klager te bepalen tijdens het onderzoek, de zoon van klager heeft gevraagd naar diens gewicht. Uit deze vraag kan, op *zichzelf* genomen (dus zonder de gehanteerde bewoordingen en/of toon) niet worden geconcludeerd dat de verzekeringsarts zich daarmee krenkend en denigrerend (jegens klager en/of zijn zoon) heeft opgesteld.

4.6 Verwijten over de inhoud en manier van mondelinge communicatie laten zich moeilijk op hun juistheid beoordelen door het college. Het is vaak de toon die de muziek maakt, en die toon is aan derden niet goed over te brengen. Dit maakt dat het college niet kan vaststellen dat het verwijt van klager gegrond is. Het college

benadrukt dat dit oordeel niet berust op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerder. Maar voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging tuchtrechtelijk verwijtbaar is, moet eerst worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag liggen. In dit geval kunnen die feiten niet worden vastgesteld, vanwege het verschil in de beleving van het gesprek tussen partijen.

4.7 Het college merkt overigens op dat klager tijdens het mondeling vooronderzoek heeft verklaard dat hij niet direct reageert op zaken die in een gesprek naar voren komen, maar pas een paar dagen later: 'het moet als het ware "landen". Dan komt langzaam het besef dat een en ander niet goed is gegaan zoals verwacht mocht worden'. Het college begrijpt en respecteert uiteraard deze opstelling van klager. Echter, zijn wat terughoudende opstelling (zoals klager dat zelf omschrijft) tijdens het onderzoek *kan* ertoe hebben geleid dat de verzekeringsarts de opstelling verkeerd heeft geïnterpreteerd waardoor (onbedoeld, bij beide partijen) onduidelijkheid is ontstaan die (mede) heeft geresulteerd in ontevredenheid bij klager over het onderzoek.

4.8 Het voorgaande betekent dat de klacht kennelijk ongegrond is.

5. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 18 augustus 2023 door A.M.J.G. van Amsterdam, voorzitter, C.H. van Dijk, lid-jurist, P. van Haren, C.H.C. Lemmers en A.T.C. Ouwehand, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door R. van der Vaart, secretaris.